

ORZECZNICTWO TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO ZBIÓR URZĘDOWY

Seria B

Warszawa, dnia 26 maja 2020 r.

Pozycja 151

POSTANOWIENIE z dnia 18 lutego 2020 r. Sygn. akt Tw 3/20

Trybunał Konstytucyjny w składzie:

Krystyna Pawłowicz,

po wstępnym rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym wniosku Naczelnej Rady Adwokackiej o zbadanie zgodności:

- 1) rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. poz. 1668, ze zm.) z art. 92 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej w związku z art. 16 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. – Prawo o adwokaturze (Dz. U. z 2019 r. poz. 1513, ze zm.);
- 2) § 2, § 3 ust. 1, § 4 ust. 1 pkt 1 i 2, § 7 ust. 1 pkt 2, 8 i 13, § 9 ust. 1 pkt 1, § 10 ust. 6 pkt 1 i 2, § 14 ust. 2 pkt 1 i 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. poz. 1800, ze zm.) w brzmieniu nadanym § 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości wymienionego w punkcie 1 oraz § 9 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości – wymienionego wyżej – w brzmieniu nadanym rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 20 września 2017 r. zmieniającym rozporządzenie w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. poz. 1797) z art. 2 Konstytucji;
- 3) § 2, § 3 ust. 1, § 4 ust. 1 pkt 1 i 2, § 7 ust. 1 pkt 1, § 8 ust. 1 pkt 2, 8 i 13, § 9 ust. 1 pkt 1, § 10 ust. 6 pkt 1 i 2, § 14 ust. 2 pkt 1 i 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. wymienionego w punkcie 2 w brzmieniu nadanym przez § 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r., z art. 65 ust. 4 w związku z art. 1 pkt 1a i 1b oraz art. 8a-8f ustawy z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę (Dz. U. z 2018 r. poz. 2177) a także z art. 81 Konstytucji w związku z art. 1 pkt 1a i 1b oraz art. 8a-8f ustawy o minimalnym wynagrodzeniu za pracę,

postanawia:

nadać wnioskowi dalszy bieg.

UZASADNIENIE

Naczelna Rada Adwokacka (dalej: wnioskodawca), za pośrednictwem adwokatów, złożyła 24 stycznia 2020 r. wniosek w Trybunale Konstytucyjnym.

Trybunał Konstytucyjny zważył, co następuje:

1. Zgodnie z art. 61 ust. 1 ustawy z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (Dz. U. z 2019 r. poz. 2393; dalej: u.o.t.p.TK) wniosek złożony przez podmiot, o którym mowa w art. 191 ust. 1 pkt 3-5 Konstytucji, Prezes Trybunału kieruje do wyznaczonego przez siebie sędziego Trybunału w celu wstępnego rozpoznania na posiedzeniu niejawnym. Trybunał bada, czy wniosek spełnia wymagania przewidziane w art. 47 i art. 48 u.o.t.p.TK, czy nie jest oczywiście bezzasadny (art. 61 ust. 4 pkt 3 u.o.t.p.TK), a w szczególności, czy zaskarżony akt normatywny dotyczy spraw objętych zakresem działania wnioskodawcy (art. 191 ust. 1 pkt 3-5 w związku z art. 191 ust. 2 Konstytucji).

2. Wnioskodawca, stosownie do art. 48 ust. 2 pkt 1 u.o.t.p.TK, dołączył do wniosku uchwałę nr 72/2019 z 16 listopada 2019 r., stanowiącą podstawę wszczęcia niniejszego postępowania oraz protokół z posiedzenia, na którym została ona podjęta.

3. Trybunał ustalił, na podstawie art. 58 pkt 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. – Prawo o adwokaturze (Dz. U. z 2019 r. poz. 1513; dalej: p.oa.), że uchwała została podjęta przez organ uprawniony do reprezentowania interesów samorządu zawodowego adwokatów jako ogólnokrajowej organizacji zawodowej (art. 191 ust. 1 pkt 4 Konstytucji).

4. Art. 47 ust. 1 pkt 4-6 u.o.t.p.TK stanowi, że do podstawowych przesłanek oceny dopuszczalności procedowania nad wnioskiem podmiotu wyposażonego w legitymację szczególną do inicjowania kontroli trybunalskiej jest prawidłowe uzasadnienie zarzucanej niezgodności wskazanych przepisów z wzorcami kontroli objętymi właściwością Trybunału. Wnioskodawca czyni zadość temu wymogowi, przeprowadzając wnikliwe wywody dotyczące zarzutów sprzeczności wskazanych regulacji o charakterze wykonawczym z art. 92 Konstytucji w związku z art. 16 ust. 2 i 3 p.oa., art. 2 Konstytucji oraz z art. 65 ust. 4 i art. 81 Konstytucji powołanymi w związku z art. 1 pkt 1a i 1b oraz art. 8a-8f ustawy z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę (Dz. U. z 2018 r. poz. 2177, ze zm.).

W tym stanie rzeczy Trybunał Konstytucyjny stwierdza, że należało postanowić jak w sentencji.